

זאת הברית

ביטאון האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים

מאי 2008 - אביב תשס"ח

ISSN: 1565 - 8813

גיליון מספר 22

תוכן עניינים

חלק ראשון: אנטישמיות בכנסיות

- דברי פתיחה
חנן לוקץ 4
- הרקע המקראי
של האנטישמיות
ריי פריץ 5
- תגובות, שאלות ותשובות 9
- אינתיפאדה רוחנית
בכנסיות הפלשתיניות
גרשון נראל 12
- תגובות, שאלות ותשובות 20

חלק שני: היהודים המשיחיים והפוליטיקה הישראלית

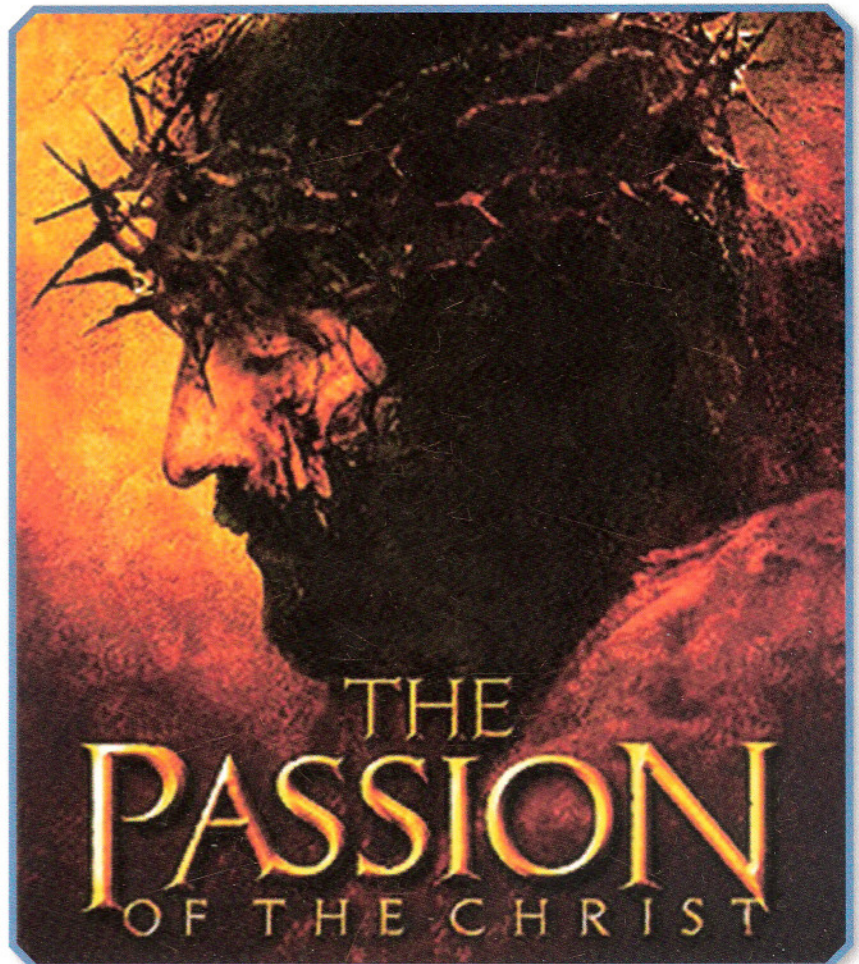
- דברי פתיחה
חנן לוקץ 24
1. מפלגה משיחית בכנסת
או אקטיביזם פוליטי
מעורבות משיחית פוליטית
בישראל 2007
ברוך מעוז 25
- מלך המשיח ומלכות האלוהים,
מלך היהודים ומלכות השמים
גרשון נראל 30
- תגובות 33
2. ארץ ישראל השלמה
דוד לודן 38
- עופר אמיתי 41
- תגובות 44

הקדמה: גרשון נראל

בגיליון זה מובאים דברים שנאמרו בשני סמינרים שאירגנה האגודה במושב יד השמונה. הראשון: אנטישמיות בכנסיות (2005); והשני: היהודים המשיחיים לנוכח הפוליטיקה הישראלית (2007).

אין זה סוד שהנושא הראשון נוגע במרקם היחסים העדינים, אך החשובים, בין יהודים מאמינים בישוע המשיח למאמינים מאומות העולם. אולם אי אפשר להתכחש לא להיסטוריה ולא למציאות. במשפחות הכי טובות מתמודדים לעיתים עם בעיות קשות. כידוע, הנושא השני שנוי במחלוקת בחברה הישראלית, והדעות חלוקות לגביו גם בקרב היהודים המשיחיים. מטרתנו מלכתחילה לא הייתה להציג עמדה אחידה או מוסכמת, אלא לתת בימה להבעת מגוון של תפיסות. ראוי לציין לחיוב שהדיונים התנהלו בצורה מכובדת, גם כשנשמעו דעות מנוגדות לחלוטין.

הסמינר הבא של האגודה מתוכנן, בעזרת האדון, בסוף ינואר 2009. מאחר שעתה מתקיימים בארץ אירועים וכינוסים שונים בנושא 60 שנות מדינה, חשבנו להתמקד בסמינר הבא בכמה היבטים הקשורים ליהודים המשיחיים והישראליות שלהם בראייה כוללת מאז קום המדינה. Ω

מלך המשיח ומלכות האלוהים,

מלך היהודים ומלכות השמים

גרשון נראל

אפתח בכמה תסריטים אפשריים, כדוגמאות לנושא שלנו. אם היום יבוא אלי אדם משיחי, או אפילו תבוא אלי קבוצה גדולה ומאורגנת של מאמינים ויצגו בפני את השאלות הבאות:

1. "גרשון, האם אתה מוכן להצטרף כחבר - או לחתום את שמך - למפלגה פוליטית חדשה שאנו עומדים להקים, במטרה לרוץ בבחירות הקרובות לכנסת, תחת השם 'כוכב האור' - מפלגה מאוחדת של יהודים משיחיים ושל ערבים משיחיים בישראל?"

2. "גרשון, האם אתה מסכים להצטרף אלינו - קבוצה של מאמינים שיוצאים הערב להפגין מול קריית הממשלה יחד עם פעילים של קבוצת 'זו ארצנו' - ושנכין ביחד שלטים בולטים ונלבש כולנו חולצות שחורות כהפגנה נגד השמאל התבוסתני?"

3. "גרשון, האם תסכים לקחת מדבקות צבעוניות נגד נסיגה מהגולן, או דגלים נגד ההתנתקות, או שלטים בעד ההתכנסות, או תוויות בעד הסכם אוסלו, ולהדביק אותן על שמשות המכונית שלך מאחור, ואולי גם מהצד ומקדימה?"

ואני יכול, כמובן, להביא דוגמאות נוספות כמו למשל:

1. 'להפציץ' את מערכות העיתונים על ידי כתיבת מכתבים בענייני מדיניות חוץ ופנים, בענייני חקיקה בכנסת וכדומה.
2. לחתום על עצומות ולקיים אצלי בבית חוגי בית פוליטיים כדי לסייע לאדם מסוים או למפלגה כלשהי להיבחר לכנסת.

הדוגמאות הללו לא כל כך רחוקות מהמציאות, אם אנו זוכרים מצבים שהיו לנו, למשל מה שקרה בעקבות הנסיגה מסיני בזמן מנחם בגין, או ענידת סרטים כחולים וכתומים בזמן ההתנתקות מרצועת עזה וצפון השומרון בשנת 2005 (ממשלת שרון).

בכל אחת מהדוגמאות האלה התשובה שלי היא שלילית. וזאת לא בגלל שאין לי עמדה, או משום שאין לי נטייה לכיוון מסוים. להיפך, מובן שיש לי את המחשבות, הדעות והציפיות שלי.

אבל לפי ההבנה שלי את המסר של ישוע אדונינו ואת כתבי הקודש, לתלמידי המשיח בארץ ישראל, כמו במאה הראשונה כך גם במאה ה-21 לספירה ובמיוחד בתקופה שלנו, אין תפקיד ואין פנאי כדי להיות מעורבים במערכת השלטונית של המדינה ובקביעת מדיניות - ו/או השגת

השפעה על החברה הישראלית - דרך מפלגה פוליטית וכד'.

מדוע?

הדגשים שלנו צריכים להיות בתחום הרוחני-תיאולוגי ולא בתחום המפלגתי-פוליטי

1. אני מאמין שאנו חיים עכשיו בתקופה של אחרית הימים, במיוחד לאור התגשמות

הנבואות על שובו של עם ישראל לארצו. אני מאמין שאנו נמצאים קרוב מאוד למועד שובו של ישוע אדונינו. להבנתנו, הנושא של ביאתו הקרובה של אדונינו בעבור קהילתו בעולם הזה צריך לעמוד בראש סדר היום שלנו. ולכן הדגשים שלנו צריכים להיות בתחום הרוחני-תיאולוגי ולא בתחום המפלגתי-פוליטי.

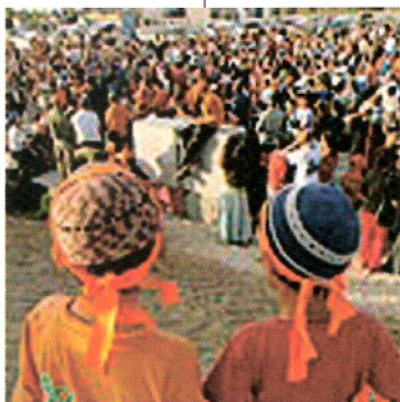
2. כמו בתקופה של ביאתו הראשונה של ישוע כך גם לקראת ביאתו השנייה, אין לנו קריאה ואין לנו אחריות או מנדט להשקיע מזמננו, מכוחותינו ומשאיותינו בתחום של ארגון והתארגנות פוליטיים ויצירת קואליציות, הסכמים ופשרות עם בלתי מאמינים. בעיניי זה אומר לשאת עול זה.

3. נשים לב לדברי ישוע: "ואל איש אחר אמר: 'לך אחריי', והוא אמר: 'אדוני, תן לי ואלכה בראשונה לקבור את אבי'. ויאמר אליו ישוע: 'הנה למתים לקבור את מתיהם, ואתה לך הודע את מלכות האלוהים'" (לוקס ט 59-60). גם בימינו 'המתים' ממשיכים לקבור את מתיהם בעולם הזה. המלך והמלכות שלנו אינם מן העולם הזה. תלמידי ישוע הראשונים בברית החדשה, כמו האדון עצמו, לא התעסקו בפוליטיקה המקומית ו/או בפוליטיקה הבינלאומית. כלומר, 'מלך היהודים' ו'מלכות האלוהים/השמיים' אינם באותה שורה עם 'גוש קואליציוני', 'גוש אופוזיציוני', 'תקינות פוליטית' (Politically correct) וכדומה.

4. תלמידי ישוע בארץ ישראל, בעבר ובהווה, עסוקים בהישרדותם כחריגים בחברה, כמי שנמצאים מחוץ למחנה, ואנו נקראים לעסוק בלימוד, ביישום ובהפצת מסר הבשורה הטובה. לשאת את הצלב של ישוע, להבנתו, אין פירושו לעסוק במפלגה פוליטית וכד'.

אך האם אנו אטומים וחיים ב'בועה רוחנית' ו/או מנותקים לגמרי מהמציאות שבה אנו נמצאים?

מובן שלא. בעצם אנו חיים בעולם הזה אך איננו חלק מכללי המשחק שלו. אכן, יש לנו אחריות כללית, ולדעתי היא באה

ומה בנוגע למצבים של הפרת זכויותינו האזרחיות ואי-קבלת המגיע לנו על פי החוק, על פי הצדק והישר? להבנת, העיקרון המנחה שלנו הוא הפעילות המינימלית ההכרחית כדי שכן נקבל את המגיע לנו על פי החוק, על פי הצדק והישר. לדוגמה:

במקרים יוצאי דופן יש מקום לפנות אישית ולבקש לממש את החוק האזרחי הנורמטיבי הקיים במדינה. למשל, לפי המקרה של פולוס ששללו ממנו את זכויות היסוד שלו לערוך לו משפט הוגן כאזרח רומי: "ויאמר אל שר המאה העומד עליו, 'האף רשיון לכם להכות איש רומי בלא דין ומשפט?'!" וההמשך: "וילך שר המאה כשומעו את הדבר הזה ויגד לשר האלף לאמור: 'ראה מה תעשה, כי האיש הזה רומי הוא' [...] ויען שר האלף: 'אני בכסף רב קניתי לי משפט האזרחות הזאת', ויאמר פולוס: 'ואני אף נולדתי בה'" (מע"ה"ש כב 26-28).

ואחר כך דרש פולוס במפגיע: "ויאמר פולוס: 'לפני כסא משפט הקיסר אני עומד, ושם נכון לי להישפט, לא הריעותי ליהודים, כאשר ידעת היטב גם אתה [פסטוס, נציב רומי בקיסריה]. אם הריעותי ויש בי דבר משפט מוות בל אחשוך נפשי ממות, ואם אין בי מאומה מכל אשר הם עונים בי, איש לא יוכל להסגירני אל ידם - את הקיסר אני קורא לדיני'."

עלינו להיות רחוקים מעניינים פליים ומהמטרה, ורחוקים מעניינים של 'הון ושלטון' שכל כך מאפיינים בארץ מפלגות פוליטיות

ויוועץ פסטוס עם יועציו ויען אותו לאמור: 'את הקיסר קראת, אל הקיסר תלך'" (מע"ה"ש כה 10-12). כלומר, במקרה חריג של הפרת זכויות אזרח פרטית לא היסס פולוס ולא נמנע מלפנות לרשויות על סמך זכויותיו הברורות כאזרח רומי מלידה.

לעומת זאת אין מקום להבנתי להשתמש ברשויות המדינה ולהפעילן, כגון את בג"ץ, במטרה לשנות סדרי חברה מקובלים ונורמות כלליות שהשתרשו במהלך ההיסטוריה ביחס הציבור 'הנורמטיבי' כלפי יהודים תלמידי ישוע. ידוע למשל, כי דבר זה נכשל בעבר במקרים שהובאו בפני בג"ץ, כגון האח דניאל/אוסולד רופאיין (1962), והזוג גרי וסירלי ברספורד (1989). במקרים הנ"ל המצבים רק הסתכנו יותר לרעת המאמינים בישוע, משרד הפנים הקשיח את יחסו כלפי העלייה לארץ של יהודים משיחיים, ומאז זו עובדה שרוב רובם של רועי הקהילות הוותיקים בארץ נמנעים מלפנות לבג"ץ.

לידי ביטוי מבחינה פוליטית בעיקר באופן פסיבי ולא באופן אקטיבי. כוונתי היא שבקלפי, בזמן שמתקיימות בחירות מוניציפליות או בחירות לכנסת, אינני חושב כלל שעלינו להימנע מבחירות ול'לבזבז' את הקול שלנו. אך לא מעבר לכך.

כאמור, התשובה שלי לשאלה האם יהודים משיחיים היום צריכים להשתתף באופן פעיל בחיים הפוליטיים בארץ, היא 'לא' חד-משמעי. ולכן מה 'כן' עלינו לעשות?

1. להיכנע לרשויות: "הזכר אותם להיכנע ולשמוע לשרים ולשלטונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב" (טיט' ג 1).

2. להתפלל בעבור הרשויות - להתפלל ולהפגיע בעבור מקבלי החלטות: "ועתה קודם כול אבקשה מכם לשאת תפילות ותחנונים ובקשות ותודות בעד כל בני אדם. בעד המלכים וכל השליטים, למען נחיה חיי השקט ובטח בכל חסידות וישר" (טימ"א ב 1-2).

לדוגמה, אני יודע שהשבוע התקיים כנס הפגעה גדול בקיבוץ רמת רחל. יש כוח גדול בתפילה. ותפילה היא השפעה.

מהי מעורבותנו והשפעתנו כאזרחים בעלי חובות וזכויות, בענייני החברה והמדינה?

יש לנו כמובן אחריות אזרחית -

1. להיות אזרחים נאמנים, להיות שומרי חוק, שבין השאר משלמים מיסים.

2. לא להיות מרדנים, ומוכנים לשרת בצבא הן בשירות הסדיר והן במילואים. איננו דוגלים בעמדות של זרמים פציפיסטיים למיניהם שמטיפים לא לשרת בצבא ולא לשאת כלל נשק.

3. יש לנו חובה להיות דוגמה אזרחית לסביבתנו, להיות 'מלח הארץ' (לוקס יד 34: "טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתוקן"): באופן אישי; כמשפחות, כקהילות; כארגונים; כעסקים.

לפיכך ברור שאסור לנו להיות עבריינים או מעורבים בשחיתות. עלינו להיות רחוקים מעניינים פליים ומהמטרה, ורחוקים מעניינים של 'הון ושלטון' שכל כך מאפיינים בארץ מפלגות פוליטיות. למעשה לא רק כאן בארץ אלא גם במקומות אחרים פוליטיקה כרוכה ב'הון ושלטון': באינטרסים של שליטה ושררה לשמם, במתן וקבלה של טובות הנאה באופן בוטה - מעשים שבעצם מהווים ביצה טובענית ומסוכנת בעבור תלמידי ישוע.

במילים אחרות, ההשפעה שלנו על החברה הסובבת אותנו לא צריכה להיות באמצעות מפלגה פוליטית, אלא דרך מתן דוגמה חיה ויומיומית, לפי המצוות של ישוע אדונינו.

מלך, מלכות, ממלכתיות, ריבונות

בעולם הזה המושגים מלך, מלוכה, מלכות, ממלכתיות וגם מפלגות ומפלגתיות באים לבטא רעיונות של ריבונות, סמכות ורצון עצמאיים. אך לפי התנ"ך והברית החדשה צריכים המאמינים להיות בסופו של דבר 'ממלכת כוהנים': מסגרת, חבורה, קבוצה שבראשה עומדים הכוהנים, הרועים הרוחניים שמונחים לפי עקרונות רוחניים שלא מהעולם הזה ולא לפי שיקולים ארציים. הרועים והמורים הרוחניים הם שנותנים את הכיוון הנכון. ולמעשה זוהי חברה תיאוקרטית שהמרכז שלה הוא אלוהים: "ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש" (שמות יט 6). כלומר, הרצון והשיקולים בחברה התיאוקרטית מוכפפים לרצון אלוהי - אנו מבטלים את רצוננו מול רצון האב, הבן ורוח הקודש.

גם בתפילת האדון אנו מתפללים "תבוא מלכותך" - מלכות רוחנית. יוצא אפוא שעלינו להתמקד בריבונות רוחנית ולא בריבונות ממלכתית. המושג 'ריבונות', לדעתי, הוא מושג מפתח בנושא דיוננו. עלינו להתמקד בריבונות אלוהית - לפתח ריבונות תיאולוגית בקהילותינו, ריבונות פרשנית בהדרכת כתבי הקודש ובהדרכת רוח הקודש. זה המנדט וזה האתגר שלנו, ולא הקמת מפלגה פוליטית או הצטרפות למאבקים פוליטיים שפועלים לפי 'כללי משחק' שונים של העולם הזה.

יוסף, משה, דניאל, אסתר

אני מודע היטב לאגשים שמוזכרים בתנ"ך שהיו בעלי תפקידים ממלכתיים מיוחדים כמו יוסף, משה, דניאל ואסתר. אבל הם לא הכשירו את עצמם לתפקידים אלה, כי אם 'הובלו' לשם על ידי האלוהים. הם עצמם לא בחרו בכך. למעשה 'נכפה' עליהם תפקידים הממלכתי מהשמים. אכן ישנם מקרים כאלה, אך צריך לראות אותם כיוצאים מהכלל ולא ככלל.

יתרה מכך: השאלה היא מאין לקחת דוגמאות בראש ובראשונה - מהתנ"ך או מהברית החדשה? לדעתי, זוהי שאלה רטורית.

סיכום

אני חוזר ומדגיש את נושא העיתוי שבו אנו חיים - אחרית הימים, קרוב מאוד לשובו של ישוע אדונינו. אין זמן. עלינו לחשוב במונחים ש"לא יהיה עוד זמן" (חזון יוחנן י 6). סדרי העדיפויות שלנו חייבים להשתנות בחיינו.

מפלגות פוליטיות, מעצם טבען, שקועות בענייני העולם הזה. הן אינן מסתכלות למעלה אלא למטה.

שבע הקהילות בפרקים ב' - ג' בספר חזון יוחנן אינן מקבלות מישוע 'ציונים' והערכה על סמך מעורבותן בחיים הפוליטיים. עלינו לקחת דוגמה מהרלבנטיות של הנאמר לשבע קהילות אלה, בין אם על דרך השלילה ובין אם על דרך החיוב.

**הרצון והשיקולים
בחברה
התיאוקרטית
מוכפפים לרצון
אלוהי - אנו
מבטלים את רצוננו
מול רצון האב, הבן
ורוח הקודש**

עלינו לשאת את הצלב מחוץ למחנה, לא בתוך המחנה, ולהניח "למתים לקבור את מתיהם", ולהמשיך בעול שלנו: לבנות את ביתנו על הסלע, לתת פרי רוחני טוב ורב ולהיות מוכנים לקראת שובו של האדון. Ω

תגובות

אולבי סיבנטו,

קהילת באר שבע:

אני רוצה לומר שבפינלנד יש מפלגה נוצרית שיש לה בין 5 ל- 7 נציגים בפרלמנט הפיני. אחד מהם הוא בפרלמנט האיחוד האירופי, והוא מאוד תומך בישראל. אני שמח על פעילותו. הוא מחזיק שם מעמד בכל מיני מצבים ונשען על בסיס הכתובים.

כלב מאירס,

קהילת 'שמון ששון', ירושלים:

אני חושב שבין אם אנחנו רוצים ובין אם לא, אנחנו מעורבים בפוליטיקה. אני עובד כעורך דין, ואי אפשר לעבוד כעורך דין בלי להיות מעורב בפוליטיקה. מערכת המשפט מבוססת על חקיקה, וחקיקה מתקבלת על ידי פוליטיקאים. ענייני חקיקה נדונים בבית משפט, ושם אנחנו מופיעים כעורכי דין. אני לא חושב שמישהו יגיד שאסור למשיחי להיות עורך דין, אבל אי אפשר להיות עורך דין בלי להיות מעורב בפוליטיקה. פוליטיקה זה מקצוע לכל דבר, ואני חושב שיהיה טוב אם משיחיים יעבדו בכל המקצועות בארץ. אנחנו אמורים להיות מלח הארץ. איך נהיה מלח בלי להתפזר על פני החברה ולהשפיע?

אתן דוגמה קטנה מהחיים שלי: אני מייצג כמה וכמה ארגונים הומניטריים משיחיים שמייבאים קונטיינרים של סיוע הומניטרי לנזקקים בארץ. יש חוק במדינת ישראל שמטיל מע"מ על יבוא סיוע

אי אפשר להיות עורך דין בלי להיות מעורב בפוליטיקה

הומניטרי. מאז שגיליתי זאת וראיתי עד כמה זה פוגע בתקציבים של הארגונים שמתנדבים, מביאים, קונים דברים ושולחים אותם כדי לברך את העניים בארץ, אני רואה בדבר הזה איוולת חברתית. אז החלטתי, מתוך אמונה, להתגייס. יכולתי לשבת בבית ולהתפלל: "אבינו שבשמים, אנה תקן את האיוולת הזאת. הרבה מאוד כסף מתבזבז ומשלמים מע"מ, וזה לא בסדר, תשנה את המצב." זאת שיטה אחת לשנות מצב, אבל שיטה שנייה היא לנסות לפעול כדי לשנות את המצב בכלים מקצועיים. אני, באמונה, ניסחתי תיקון לחוק מע"מ שיפתור יבוא של סיוע הומניטרי עם בלמים ואיזונים, כשהסיוע הזה מגיע לעמותות המוכרות כמוסדות ציבור ובפיקוח של משרד הרווחה והעבודה. ומה לעשות? אם אני רוצה לקדם את החקיקה הזאת עליי למצוא חבר כנסת שיתמוך בה, ולשם כך אני צריך לעשות קצת לובי פוליטי. ותודה לאל, הוא פתח את הדלתות והתחברתי עם חבר הכנסת גדעון סער שחתם על תיקון החקיקה הזה, והגיש אותו לכנסת

לפני כחודש כהצעת חוק פרטית, והוא יעלה להצבעה בחודשים פברואר - מרץ, בעזרת השם. תודה לאל, אם החוק יעבור יפתור הדבר בעיה להרבה מאוד משיחיים וארגונים משיחיים. במקום תשלומים למערכת המסים, יתפנו תקציבים משיחיים לדברים יותר חשובים.

זה דבר שהישגנו דרך פוליטיקה, כי הפוליטיקאים שולטים בענייני חקיקה. אני מאמין שאם אנו רוצים להשפיע ולקדם נושאים שיברכו את גוף המשיחית, אין ברירה, עלינו להיות פעילים בתחום הזה. אני באופן חד-משמעי בעד פעילות משיחית חברתית ופוליטית. עם זאת אני באופן חד-משמעי נגד הקמת מפלגה משיחית. אני חושב שזו תהיה טעות מרה. המלחמה הגדולה שלנו היום בחברה הישראלית היא מלחמה של לגיטימציה. אנחנו עדיין מיעוט בתוך מיעוט. אם נקים מפלגה משיחית יראו אותנו כעוד מפלגה דתית קיצונית בעלת מצע צר, שחושבת רק על התקציבים והמטרות של עצמה. אני חושב שהדרך הנכונה להשפיע היא להיכנס ולהיות מעורבים במפלגות הגדולות כאזרחים.

לא לכל אדם יש קריאה להיות מעורב בפוליטיקה. אבל אין זה מן הנמנע שאלוהים יקרא לאנשים מסוימים להיות נציגים פוליטיים. ספר התנ"ך והברית החדשה, שכולנו מאמינים בו, לא התחיל בתלמידים של ישוע, שנקראו ספציפית רק לבשר את הבשורה ולהיות מעורבים בעיקר בתפילות, לימוד וכו'. אלא אני קורא על יוסף, על דניאל ואסתר ועל אנשים בחלק הראשון של הספר, שאלוהים השתמש בהם במערכות פוליטיות כדי לקדם נושאים של מלכות השמים. אני מתפלל ומאמין שאלוהים יקים בדור שלנו אנשים כאלה שיוכלו לייצג את מלכות השמים במערכת הפוליטית ולקדם נושאים חשובים. כמובן - בירת שמים, ביושר ובגישה של לשרת את הציבור הכללי ולא לשרת את עצמם. בעניין הזה אני מסכים עם ברוך מעוז. אני לא מסכים עם כל הנחות היסוד של ברוך, אני חושב שיש עסקים משיחיים לתפארת במדינת ישראל היום, ושיש אנשים שכן מעורבים בפוליטיקה. אין לנו חברי כנסת, אבל אני חושב שיש אנשים שמעורבים ומייצגים יושר ואמת. המצב לא כל כך נורא כמו שמתואר. תודה לאל, זה דבר שמתפתח לאט-לאט.

ספר לשלוח את ילדיי. שלחתי את הבן שלי לבית ספר ממלכתי-דתי, כי אין לי ברירה. בואו נחשוב בכיוון אחר. להקים בתי ספר משיחיים בכל הארץ, כי אנחנו כבר די גדולים. בתל אביב יש כבר כמה קהילות, וגם בירושלים. יש בית ספר משיחי אחד בירושלים אבל לומדים בו בסך הכול כ-60 תלמידים. הייתי רוצה שכולנו נתפלל בכיוון הזה של הקמת בתי ספר וגני ילדים, לפני שאנחנו מקימים מפלגה. ובנוגע למעורבות פוליטית, אני מסכים במאה אחוז עם דבריו של כלב.

ישראל הראל,

קהילת 'הדרך', כרמיאל:

בתור מאמינים, הרוח פועלת דרכנו, ויש לנו אחריות להשפיע בכל שטח בחיים שלנו. כולל בקהילות, בחברה, בבתי ספר, בעבודה, בצורה שאנו נוהגים - כולל הכול. אנו לא יכולים להפריד ולהגיד: "פה אנו מפסיקים להשפיע". חשבתי בעבר שאולי יהיה נכון להקים מפלגה

משיחית, אבל עכשיו אני בהחלט חושב שדבר כזה יזיק לגוף המשיח יותר מאשר יועיל. במיוחד במצב הקיים. אני חושב שאם יתחילו מאבקי כוח בקהילה, ואני בטוח שיתחילו, לרוע המזל, הדבר יזיק לשם האדון הרבה יותר. אני בהחלט מסכים עם ברוך. אני חושב שהאחריות שלנו חייבת להיות קודם כול כלפי החברה שמסביבנו. אסור לנו להגיד: "אנחנו בקהילות ורק בקהילות". בתור קהילה נקראנו להיות מלח הארץ. אנו חייבים להשפיע על החברה סביבנו, לעזור לנזקקים בעיר שאנחנו חיים בה לא רק כדי לבשר אלא כדי לעזור, כי ישוע היה עוזר, כי ישוע עזר לנזקקים. אנו חייבים להשפיע בבתי הספר, חייבים להיות מעורבים בוועד בית ספר, חייבים להתנדב במתנ"סים ובמשמר האזרחי, אנו חייבים להיות חלק מהחברה. ומעורבות פוליטית היא חלק מזה. אני חושב שאסור לנו לחכות ולהיות כאלה שרק מגיבים לדברים שקורים, כי הרבה פעמים תגובה זה כבר מאוחר מדי.

אנו חייבים לחשוב קדימה ולראות איך כמאמינים אנחנו יכולים להציב נס של צדקה בחברה שאנו נמצאים בה. אם זה בחברה המקומית, בעיר, אם בחברה של בית הספר - ובתי הספר פתוחים. אני כחלק מוועד בית הספר יכולתי להשפיע על בית הספר של הבן שלי שיוריד תרגילי יוגה מהשיעורים. אם אנו ניגשים לעניין בצורה הנכונה, בענווה הנכונה, באהבה הנכונה, יש לנו אחריות כמאמינים להיות חלק מהאור של ישוע בחברה, ואסור לנו לזנוח זאת. השאלה שלי לנו, בתור נציגים של קהילות, היא כמה מאיתנו מעורבים בחברה שמסביבנו, כמה מאיתנו מתנדבים? כמה מאיתנו עוזרים לנזקקים? יש לנו אחריות להיות אור. אסור לנו לזנוח אותה.

סת בן - חיים,

קהילת 'מלך המלכים', ירושלים:

אני חושב שנושא המעורבות שלנו כמאמינים בחברה הוא מאוד מרכזי לקריאה שלנו. אנו רואים זאת אצל אבותינו

בנוגע למפלגה משיחית, כולנו יודעים שכרגע אין מספיק משיחיים בארץ כדי שמפלגה משיחית תעבור את אחוז החסימה. אני בדעה אישית שעסק מצליח מביא כבוד לאלוהים. עסק כושל לא מביא כבוד לאף אחד. אם אנחנו יודעים מראש שאין לנו סיכוי לעבור את אחוז החסימה, ואנחנו רק רוצים להשתמש בכלי הזה כאילו לבשר את הבשורה או לתלות שלטים שכתוב עליהם 'ישוע המשיח מפלגה משיחית', לפי דעתי במקום להביא כבוד הדבר יביא אי-כבוד למלכות השמים, כי אנחנו לא נצליח ויראו בנו כישלון מראש.

אני אומר כן לאקטיביזם משיחי, כן להיות מעורבים בוועדות של בתי ספר. אנחנו כל הזמן מתפללים שאלוהים ישנה את מערכת החינוך והפוליטיקה, ויביא יושר וכבוד. אבל אם נפריד את עצמנו כל הזמן מהמערכות האלה, איך אנחנו נוכל באמת להשפיע?

אולי בעוד כמה דורות נהיה בשלים להקמת מפלגה, כשהיו לנו קצת יותר אנשים ויהיה לנו סיכוי לעבור את אחוז החסימה וסיכוי הצליחה. אבל יכול להיות שעד אז ייכנס יהודי משיחי או משיחי לא-יהודי לאחת המפלגות ויוכל להשפיע שם ולהיבחר לכנסת או למקומות אחרים ולהשפיע שם, כמקצוע לכל דבר, כדי לקדם נושאים

אני חושב שהדרך הנכונה להשפיע היא להיכנס ולהיות מעורבים במפלגות הגדולות כאזרחים

של מלכות השמים. אני רוצה גם להגיד שיש דוגמאות מאוד חיוביות של הצלחות בבג"ץ למשיחיים. יש קהילה בראשון לציון אשר זכתה בבג"ץ כאשר ארגונים קיצוניים ניסו למנוע היתר בנייה לקהילה. הקהילה פנתה לבג"ץ והצליחה. זו הייתה הצלחה יפה מאוד. גם בהמשך לברספורד, בעניינים של חוק השבות, נעשתה פנייה לבג"ץ בנושא של משפחת בן-חיים שרצו לשלול מהם זכות לא רק של עלייה, אלא רצו לשלול אזרחות מאדם שעלה לארץ כדין. ונעשתה פנייה לבג"ץ, והבג"ץ הצליח והיווה תקדים חיובי. אני מאחל לכולנו עוד הצלחות חיוביות כאלה.

נריה ארבוף,

קהילת 'שמחת ישוע', ירושלים:

אני בעד להשפיע בכנסת ואפילו להקים מפלגה, אבל לא בעת הזאת. הש"סניקים, כשהתחילו את העבודה שלהם, התחילו מבתי ספר וגני ילדים. אנחנו כיהודים משיחיים חייבים להתאחד בנושא הזה, של גידול הדור הבא של המאמינים. למשל בקהילה שלי הרבה שמסיימים את בתי הספר עוזבים את הקהילה. אני בדילמה לאיזה בית

את החוקים, או חייבים להשפיע שהחוקים האלה יהיו מוסריים. אני אישית התפקדתי למפלגה מסוימת לפני כ-11 שנה, וכך יכולתי להשפיע עוד יותר בתוך המערכת המפלגתית המקומית.

אני חושב שכיום אין לנו יכולות להקים מפלגה של יהודים משיחיים או של משיחיים באופן כללי, אבל אני כן נקראים לעשייה. אם ייתן ואנשים מהקהילות שלנו ייבחרו לתפקידים, לא במישור הכנסת אלא במישורים אחרים שבהם נבחרו כבר מאמינים, נוכל רק להודות על כך. אני חושב שיהיו מגבלות מסוימות בנוגע לפעילות בתוך מפלגות רחבות. יש מצבים של אחריות מפלגתית, ויהיה צורך לבחור בנושאים שלא תמיד נסכים להם. אולי ברבות הימים - אם ישוע עדיין לא יחזור - כמות המאמינים תהיה רבה ויוכלו להקים מפלגה משיחית שתכלול בתוכה חופש הצבעה בנושאים מסוימים, דבר שכן יאפשר את הגיוון אבל גם ידבר על האחדות שיש לנו בנוגע לערכים מוסריים ותנ"כיים שונים. אבל אני צריכים לחשוב על הדרך להצליח להעיד בכל מקום, ובתקווה להגיע למקומות הגבוהים יותר. אם יש לנו עורכי דין, למשל, אי אפשר לחשוב שאם הם ייבחרו לשופטים הם לא יוכלו להשפיע. או חייבים להיות פרקטיים ולדעת שבצורות מסוימות יש פוליטיקה בתוך כל משפחה ובכל קהילה. עלינו רק לדאוג שמהצד שלנו ההתנהלות הפוליטית תהיה לפי ערכי המשיח.

דוד וייסקופ

(דיבר באנגלית. להלן תרגום דבריו בקצרה לעברית):

אני מסכים עם דבריו של כלב שעלינו להיות מלח הארץ ולהשתלב במערכות הקיימות בישראל. אסגנח את הדוגמאות של אסתר ודניאל, שהיו אף הם צעירים ומעורבים בפוליטיקה, הם לא היו לבד. הם תמיד דאגו להתייעץ עם אנשים בוגרים

שעזרו להם בתפקידם. לאסתר היה את מרדכי, ולדניאל היו שדרך, מישיך ועבד-נגו, וקרוב לוודאי שהיו עוד אחרים. הייתי רוצה לעודד באופן מיוחד את כלב ועוד אנשים שמעורבים בחוגים כאלה, שיקפידו להתייעץ עם זקני הקהילה אשר יכולים לעזור להם ולתרום מחוכמתם. יש חשיבות רבה להיותנו מעורבים בפוליטיקה, שיהיה לנו ועד זקנים שיעץ ויכוון אותנו בפעולות אלה. אם משהו מאיתנו יגיע לכנסת ויהיה אמור להציג את אמונתנו לפני חברי הכנסת, חשוב שהדבר יהיה בהסכמה ובתמיכה של זקני הקהילה.

שלומי אברמוב,

קהילת 'ים האבתו', בת - ים:

אני חושב שמאחר שאנו חיים במדינת ישראל, עלינו להיות מעורבים בפוליטיקה. הצברים שחיים בארץ היו חלק מהמדינה הזאת ומהעם הזה עוד לפני שהפכו להיות

אברהם, יצחק ויעקב, שהיו מעורבים בתוך האוכלוסייה שבה הם חיו והשפיעו על הסובב אותם. בוודאי שאנו רואים את הדוגמאות של יוסף, דניאל, אסתר והמלך דוד שהשפיעו רבות על העם. או רואים גם בתוך הברית החדשה אנשים כמו נקדימון ויוסף מרמתיים ואחרים שבוודאי השפיעו על הסובב אותם בתוך המועצות, הסנהדרין והמקומות השונים שבהם ישבו. או רואים את החשיבות בכך שאנשים אלה שמעו את הקריאה מאת ה', כמו שכתוב בפרק ד' במגילת אסתר: "לעת הזו נקראת". אני חושב שזאת שאלה שכל מאמין צריך לשים במרכז העשייה שלו: האם הוא יכול לעשות יותר במקום שבו אלוהים שם אותו באותה תקופה? אלוהים, בחסדו, נתן בגוף המשיח כישרונות רבים שיכולים להעיד ולהשפיע על הסובב אותנו. לכן אנו נקראים להיות מעורבים כמה שיותר. לכן אם הילדים שלנו יוצאים לצבא ומקבלים הזדמנות להיות מפקדי כיתות או קצינים, יש ציווי, אני מאמין, לקחת את ההזדמנויות האלה ולהתקדם, כי כך נוכל להעיד ולהשפיע יותר.

אנחנו נקראים להתפלל בעבור המנהיגים שלנו שהם ינהיגו את הארץ בצורה טובה. ואם יקרה נס ואחד מהם יקבל התגלות של מיהו המשיח של העם היהודי ושל כל העמים, האם אנו מצפים שלמחרת הוא יתפטר מתפקידו כיוון שעכשיו הוא מאמין? לא! אני חושב שאנו רוצים לראות את ההשפעה הזאת, ולכן אנו צריכים גם לעשות פעולות אקטיביות בעניין זה. אנחנו בקהילת 'מלך המלכים' בירושלים ראינו לנכון לחתור להקמת אולם גדול בירושלים - הפאביליון. כדי להקים אולם כזה ברחוב יפו בירושלים היינו מחויבים לעשייה רבה, גם במישור העסקי וגם במישור הפוליטי בתוך ירושלים עם ראש העיר, סגן ראש העיר וחברי מועצת העיר. קיבלנו הזדמנויות לשבת בוועד של סוחרים בירושלים, כאשר הם ידעו מי אנחנו ויכלו לשמוע את העדות שלנו שאנחנו מאמינים שאלוהים בונה את ירושלים מחדש, שיש תקווה לירושלים. אנשים בעיריית ירושלים אמרו כמה זה מעודד לראות מאמינים שעושים צעדים אקטיביים בזמן האינתיפאדה, לאחר שרבים ברחו מירושלים.

אני חושב שאם יתחילו מאבקי כוח בקהילה, ואני בטוח שיתחילו, לרוע המזל, הדבר יזיק לשם האדון הרבה יותר

גם בפורייה עלית לפני כ-10 שנים היו מאמינים ש'רצו' למועצה המקומית ונבחרו למועצה של הקיבוצים. היו גם הצלחות במקום הזה כשכולם ידעו שהם יהודים משיחיים, והם יכלו להעיד במקום שבו הם נמצאו והפרי היה לרוב. אם אנו נקראים להיות אזרחים נאמנים, לשמור

ועלינו לעשות זאת בצורה הטובה ביותר שנוכל לעשות. כפי שגרשון אמר, הזמן קצר. אנו עומדים לפני בואו של האדון. זה יהיה מהר. אני באופן אישי מחכה שזה יהיה עוד היום. אבל לבזבז זמן ולחשוב שנוכל להיות השפעה גדולה כאשר אנו טיפה במים מלוכלכים - אני חושב שזאת טעות גדולה במחשבותינו.

סלו קפוסטה,

יד השמונה:

אני חושב שכל אחד מאיתנו משפיע בצורה פוליטית על אנשים אחרים. אני לא מאמין בפוליטיקה, בנושא של

מפלגתיות בצורה מאורגנת. אני מאמין בידידות, בקשר אישי. לדוגמה יישוב יד השמונה - מוכרז בכניסה ליישוב שזהו יישוב משיחי, ולמרות זאת אנו מקבלים חותמת של כשרות. הרבה גורמים דתיים מתנגדים לנו בכל מאוּד. אנחנו לא עושים את המלחמות, הרבנות נלחמת בעבורנו. זה לא יאומן... הם רוצים להראות שאנו חלק מן העם, שאין ממש בכל מה שמדברים עלינו. אני מאמין שהגענו לזאת בזכות העדות שבהתנהגותנו. כל אחד מאיתנו צריך לתת עדות של יושר, של אהבה, של קשר לעם, של אהבה לעם בכל מאוּדנו. אישית אני לא מאמין במעורבות במפלגות שבסופו של דבר יעשו לנו סטיגמה: אתם מאמינים בזה או בזה. שכל אחד באמונתו יעשה. כלב מאמין בדרך שלו - שיעשה באמונה ובדרכו, וכל אחד כפוליטיקאי אישי יעשה באמונתו את מה שהוא צריך לעשות.

ברילה בלאי,

קהילת 'לפיד גדעון', ירושלים:

אני גדלתי באפריקה, באתיופיה. לפני 20 שנה היה שם שלטון קומוניסטי. היה קשה מאוד, רדפו את המאמינים ולא היה להם מקום. אבל דבר זה גרם למאמינים להיות יותר חזקים באמונה. הכי חשוב זה להתמיד בדרך אלוהים ולבקש את רצון אלוהים. בזמן השלטון הקומוניסטי המאמינים היו יותר חזקים, יותר קהילות קמו ובכל בית

תלמידי ישוע. אני חושב שמאחר שאנחנו מלח הארץ, ומלח הוא תבלין, אנו צריכים לתת את התבלין של אהבת אלוהים בתוך הפוליטיקה בארץ. אנו חיים פה, אנו צריכים לעמוד על זכויות האזרח, ומי אם לא אנחנו נעלה את הדברים האלה?

בעניין מפלגה משיחית: בשחר אמונתי התלהבתי מענייני פוליטיקה. במשך הזמן התבררתי באמונתי ושינתי את כיוון הראייה שלי לגבי הפוליטיקה. מאחר שאנו ילדי אלוהים, אנו צריכים לשלב את הכוחות כדי להשפיע על הפוליטיקה בארץ. אני בעד מפלגה, אבל כמו שנאמר פה, עדיין לא בשל הזמן למפלגה.

מרווין קרמר,

קהילת 'בית חסדא', חיפה:

אני עורך דין כבר 35 שנים, עבדתי כעורך דין בארצות הברית וגם בארץ. באופן אישי לא הייתי מעורב בפוליטיקה. היו לי הזדמנויות להיות מעורב, אבל דחיתי אותן. כשהייתי בארצות הברית הציעו לי פעם להיות שופט בתנאי שאעבוד בעבור מפלגה מסוימת. דחיתי, סירבתי לעשות זאת בגלל ה'לכלוך' שהיה במפלגה. לא רק במפלגה הזאת אלא בכל המפלגות. לפני כ- 8 שנים הציעו לי שופט בחיפה להיות שופט. התפללתי וביקשתי עצה, וגם הפעם סירבתי להיות שופט כי הייתי צריך לוותר על משהו. כל אחד צריך לבחון את המצב האישי שלו.

לדעתי פוליטיקה היא לא המקום לשאוף אליו, לרצות להיות מעורב בו. נתנו פה דוגמאות של דניאל, יוסף ואסתר. אני לא זוכר שקראתי באיזשהו מקום שהם היו במרוץ להיות עסקנים בפוליטיקה. כל אחד מהם נבחר.

לא הייתה להם ברירה אלא לעשות מה שנקראו לעשות. הם היו עבדים. העם נלקח לגלות, אמרו להם מה לעשות, והם היו צריכים לעשות זאת למען אלוהים.

לדעתי פוליטיקה היא לא המקום לשאוף אליו, לרצות להיות מעורב בו.

כל אחד ואחד מאיתנו יש תפקיד בגוף המשיח. אנו צריכים להיות אור ומלח, ולעשות את מה שאלוהים קרא לנו לעשות בצורה הטובה ביותר שנוכל לעשות אותו. ולא לרצות להיות מעורבים בתחום שאנו יודעים מראש שאיננו מקובלים בו כמשיחיים. אולי יבוא יום שנהיה יותר מקובלים בחברה הישראלית, אבל לא צריכים להיות פוליטיקאים כדי לשנות דברים. אם יש חוק לא טוב, לא צריך ליזום חוק אחר. בשביל זה קיימים בתי משפט. ניתן לפנות לבג"ץ אם משהו לא נראה לנו. אבל נוכל להשפיע על החברה במה שאנחנו ובמי שאנחנו ובמי שאנו מייצגים. אנו מייצגים את מלך המלכים,

סיפרתי כל זאת לכיתה, וכולם ממש התרגשו והיו מאוד חיוביים כלפי המעמד שלנו בארץ כאזרחים מן השורה. כאזרחים של המדינה או צריכים לדאוג לכך שיהיה מינהל תקין, לדאוג ש'יד-לאחים' לא יכתבו מכתבים למשרד הפנים, כי זה דבר לא חוקי שישתפו פעולה עם ארגונים כאלה או שהממשלה תממן ארגונים כאלה. כמאמינים שחיים בישראל אני חושב שעלינו לוודא שאנשים ישמרו את החוק. עלינו לנסות להילחם בעד זה בדרך שאנו יכולים לעשות זאת. ואני חושב שרוב הקהל בישראל מסכים לכך. וכשדיברתי עם הכיתה כולם מחאו כפיים וכולם התרגשו, ואני חושב שיש מקום להשפיע בתחומים האלה באופן כללי.

חנן לוקץ:

היה דבר אחד בדבריו של ברוך מעוז שאני מסתייג ממנו. קשה לי עם המילים החריפות האלה ש"מאמין שמסתגר בדלת אמותיו הוא בוגד בקריאתו". אני חושב שזה קצת חריף מדי. אני חושב שיש הרבה מאמינים טובים ויקרים שהקריאה שלהם היא באמת להתפלל, ואין להם אפשרות לצאת ולהיות פעילים במסגרות שונות. אי אפשר להגיד שהם בוגדים. Ω

הייתה קהילה. אחרי שהקומוניזם נפל כל המאמינים היו דוקטורים, מלומדים, חכמים, עורכי דין. כשהשלטון החדש בא הוא ביקש מהמאמינים שיהיו בשלטון. כל השופטים בבית המשפט העליון מאמינים. גם החברים שלי שופטים גדולים. הם שופטים בצדק לפי דבר אלוהים. אלוהים פתח דרך למאמינים בגלל שהם חיכו והתפללו חזק שיהיה להם מקום.

אני חושב שעכשיו לא הזמן להקים מפלגה. אבל יבוא הזמן להקים מפלגה. כולנו מאמינים שכל העם היהודי יקבל את ישועתו, את ישוע. זאת תפילתנו. ואם אנו רוצים בזה, איך אנחנו יכולים לא להיות מעורבים כדי לקחת ולהדריך את השלטון? אם אנחנו אופטימיים ומתפללים לטווח הארוך, האדון יכול לשנות הכול ולתת את המקום למאמינים.

מייק דקר,

קהילת 'שמון ששון', ירושלים:

לפני שבוע סיימתי את הלימודים האקדמיים במשפטים. אני עושה עבודה סמינריונית על קבוצות מיעוט, וקבוצת המיעוט שבחיתי זה היהודים המשיחיים, כי אני חלק מהקהילה היהודית משיחית בישראל. בשיעור האחרון של הלימודים עמדתי מול כיתה של 20 תלמידים, ודיברתי על קבוצת המיעוט של היהודים המשיחיים בישראל.

יש הרבה שחיתות במדינה הזאת נגד הקהילה היהודית משיחית. אחינו גרשון נראל הסכים שמותר לנו להילחם בעד חוקים שכבר קיימים בעדנו, ושלא מקיימים אותם. גם כלב הזכיר שהיו כמה פסיקות אחרונות של בתי משפט שהיו מאוד חיוביות כלפי יהודים משיחיים. כולנו מכירים את המקרה בערד ש-700 חרדים רצו להפגין מחוץ לבית של אנשים פרטיים. במקרה הזה פנו החרדים לבג"ץ אבל בג"ץ פסל את זכותם להפגין. ואנו יודעים על אחינו ברוך מעוז, שלא רצו לאשר היתר בנייה לקהילה שלו ופנו נגד

כאזרחים של המדינה או צריכים לדאוג לכך שיהיה מינהל תקין, לדאוג ש'יד-לאחים' לא יכתבו מכתבים למשרד הפנים, כי זה דבר לא חוקי שישתפו פעולה עם ארגונים כאלה או שהממשלה תממן ארגונים כאלה

הקהילה לבית משפט לעניינים מנהליים, וגם הפעם בית המשפט נעתר בעדנו.

מטרותינו

- ❖ לשרת את הקהילות המשיחיות ואת המאמינים בישוע המשיח בארץ ישראל
- ❖ לתת ביטוי לזהותנו היהודית והישראלית כמאמינים בישוע המשיח
- ❖ לחזק ולתת ביטוי לאחדות ולקשר בין המאמינים המשיחיים בארץ
- ❖ להיות עדים חיים לאמת התנ"ך והברית החדשה
- ❖ לבנות ולחזק את הקשר עם מאמינים משיחיים ברחבי העולם

עורך ראשון:

מנחם בן חיים (1924 - 2004)

ועד האגודה:

חנן לוקץ, גרשון נראל, ארתור גולדברג, אשר אינטרטור
ברילי בלאי, צבי רנדלמן, דני סייג

• הדעות המובעות בחוברת זו הן על דעת כותביהן בלבד ואינן משקפות בהכרח את דעת האגודה

• עורכים: גרשון נראל וחנן לוקץ • מרכזת ומגיהה: שרה נראל • עריכה לשונית: טל פסטמן • גרפיקה: ישי נראל
© כל הזכויות שמורות למחברים. אין להעתיק מאמרים אלה או חלקים מהם, ללא רשות בכתב ממערכת 'זאת הברית'
זאת הברית מופץ חינם

האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים

ת"ד 40192, מבשרת ציון 90805 • טל' 02-5791087 • פקס: 02-5349052
דואר אלקטרוני: mjai@netvision.net.il • באינטרנט: www.mjai.org